

Sejlere på vej til Nysted havn, møder til bagbord, ud for den store mole, en massiv tømmerkonstruktion. Længere fremme, i bassinet foran restauranterne og Nysted Bådelaug, står endnu en, men med en spinklere dimensionering. Disse konstruktioner er Duc d'Alber.

En Duc d'Albe kan bestå af blot en enkelt pæl, men almindeligvis dækker betegnelsen en konstruktion af flere elementer. Materialet er svær egetømmer eller pommersk fyr; træsorter, der kan tåle at stå i vand og klare store kraftpåvirkninger. Som regel består den af et ulige antal pæle, mindst 5. Jo blødere bundforhold og jo større vanddybde den skal stå på, og jo større belastninger den skal klare, des flere pæle og kraftigere tømmer kræves der. Duc d'Alberne i Nysted består af 5 pæle hver, men de er forskellige i dimension. Den, der står ude ved indsejlingen (ved Krussel's mole), har dobbelt så kraftige pæle som den, der står inde i havnebassinet. De nøjagtige mål kan studeres på tegningerne, som er monteret i glasskabet ved Nysted Bådelaug's klublokale.

Konstruktionens centrale pæl kaldes kongen og den er kraftigere end de øvrige. Alle pæle bliver rammet lodret ned, indtil de rammer fast bund. Sidepælene bliver skåret i smig, således at de kan lægge an til kongen og spændes ind til denne med beslag, bolte og i visse tilfælde også med jernkæde. Da konstruktionen således ender med at blive konisk, er den meget modstandsdygtig over for sidelæns trækbelastninger. Samlingerne med kiler og kæder bevarer en vis bevægelighed mellem pælene og bevirker, at de til en vis grad kan modstå kollision. Mindre end en fjerdedel af pælernes fulde længde er synlige over vandlinjen.

Ikke kun i havne, men også på floder, kan vi møde Duc d'Alber, og de havde mange forskellige funktioner. Oftest blev de brugt til fortøjning af skibe, som ikke lå ved kaj. Enten var der intet kajanlæg eller der var for lidt vanddybde til, at de kunne gå helt til kaj. Det kunne også ske, de foretrak at fortøje væk fra kajanlægget for at omladningen til prammene kunne gå hurtigere, når der kunne losses fra begge skibets sider. De kunne ligeledes tjene som varpepæle. I sejskibenes tid trak man trosser mellem flere Duc d'Alber og varpede (trak) skibene langs pælene, når vindforholdene ikke var gunstige til at gå for sejl. Vandarealer til bestemt brug kunne afspærres med en række Duc d'Alber, som fx i Københavns Havn, hvor flådens leje blev afspærret fra den øvrige havnetrafik. Ved stærk strøm i et havneløb, blev der sat en række Duc d'Alber parallelt med strømretningen. En deviationspæl, som bådene svajede omkring for at justere deres kompas for misvisning, var en Duc d'Albe midt i et havnebassin. I havne med tidevand, kan de stadig fungere som pæle til flydende kajer og pontoner, der således frit kan bevæge sig op og ned, uden at forskyde sig til siderne. Nordmændene fremhæver, at ved vintertid, når iskappen bevæger sig, kan isen krybe op ad de skråtstillede pæle og derfor bedre modstå istrykket end enkeltstående pæle.

Opfindelsen stammer fra Nederlandene, men navnet stammer fra det 16. århundrede og refererer til den spanske hærfører Don Fernando Alvarez de Toledo, Hertugen af Alba. På den tid stod Nederlandene under den spanske krone og et oprør, som var både politisk og religiøst betinget, havde længe ulmet. Nederlænderne var på det tidspunkt verdens driftigste handelsfolk og en stor del af dem var ikke katolikker. De ville ikke tjene en katolsk monark og krævede selvstændighed. Den spanske konge, Filip II, sendte Hertugen af Alba med en veludrustet og erfaren hær nordpå for at nedkæmpe oprøret. En sensommerdag i 1567 marcherede Hertugen af Alba ind i Bryssel. I de følgende 7 år stod han som statholder for et grusomt terrorregime. Han pinte, hængte og halshuggede adel som borger i tusindtal. En højtstående katolsk prælat siges at have sagt at Hertugen af Alba i de 7 år har udrettet mere skade for den katolske tro end Luther og Calvin tilsammen.

At pælene har fået navn efter Hertugen af Alba, var et udtryk for folkets had mod denne grusomme mand. Når pælene blev rammet ned, var det hertugens hoved man hamrede på, og når der blev fortøjet var det hans hals løkken blev strammet om.